

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 1241

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 29 decembrie 2021

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 379 din 8 iunie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal.....	2-5	1.293. — Hotărâre privind desființarea Spitalului Clinic Municipal „Dr. Gavril Curteanu” Oradea prin reorganizarea acestuia ca structură fără personalitate juridică în cadrul Spitalului Clinic Județean de Urgență Oradea	13-14
Decizia nr. 678 din 21 octombrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a sintagmei „hotărâri pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul” din cuprinsul dispozițiilor art. 509 alin. (1) din Codul de procedură civilă	5-7	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
136. — Ordonanță de urgență pentru modificarea anexei nr. 6 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu.....	8-9	1.582/1.337/1.986. — Ordin al ministrului finanțelor, al ministrului energiei și al ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației pentru stabilirea procedurii privind acordarea subvenției prevăzute la art. III alin. (1) din Legea nr. 259/2021 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 118/2021 privind stabilirea unei scheme de compensare pentru consumul de energie electrică și gaze naturale pentru sezonul rece 2021—2022, precum și pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 27/1996 privind acordarea de facilități persoanelor care domiciliază sau lucrează în unele localități din Munții Apuseni și în Rezervația Biosferei „Delta Dunării”.....	14-16
1.291. — Hotărâre privind stabilirea nivelului stocurilor minime și aprobarea modului de calcul al stocurilor de urgență pentru țiței și/sau produse petroliere a căror constituire revine titularilor obligațiilor de stocare în vederea menținerii acestora în anul 2022	9-11	★	
1.292. — Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2021 al Companiei Naționale „Unifarm” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Sănătății	11-13	Rectificări	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 379

din 8 iunie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantei Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, excepție ridicată de Ciprian Nistor în Dosarul nr. 1.085/1/2019 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători — penal 1. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.946D/2019.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, domnul avocat Alexandru Ștefan, cu delegație depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent arată că dosarul este la al doilea termen de judecată. La primul termen de judecată, din 6 mai 2021, avocatul autorului excepției a solicitat acordarea unui nou termen de judecată, fiind în imposibilitatea de a se prezenta. Magistratul-asistent învederează că partea Gonț Dorina a solicitat judecarea în lipsă și că avocatul autorului excepției a depus la dosar concluzii scrise, prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 2.133D/2019, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, excepție ridicată de Gabriel Antoniu Bakai în Dosarul nr. 2.674/176/2017 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală. La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, domnul avocat Alexandru Ștefan, cu delegație depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent arată că dosarul este la al doilea termen de judecată, pentru aceleași motive expuse la dosarul anterior.

4. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Avocatul prezent și reprezentanta Ministerului Public sunt de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, având în vedere obiectul cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 2.133D/2019 la Dosarul nr. 1.946D/2019, care a fost primul înregistrat.

5. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul avocatului autorilor excepției, care apreciază că un element de noutate îl reprezintă judecarea în cauze distincte a infracțiunilor care compun pluralitatea de infracțiuni. Susține că noul Cod penal prezintă o filosofie nouă, cu pedepse în quantum mai mic pentru infracțiunile individuale, dar cu un tratament

sanționator mai sever pentru concursul de infracțiuni. Consecința judecării separate a infracțiunilor care compun pluralitatea de infracțiuni și a aplicării dispozițiilor de lege criticate este aceea că pedeapsa rezultantă aplicată făptuitorului este mult mai mare decât dacă acesta ar fi fost judecat într-o singură cauză. Aceasta reprezintă o situație inechitabilă, art. 10 din Legea nr. 187/2012 contravenind art. 15 din Legea fundamentală întrucât exclude autorii excepției de neconstituționalitate de la beneficiul punerii în practică a principiului aplicării legii penale mai favorabile. De asemenea, sunt încălcate și prevederile art. 16 din Constituție, deoarece se instituie un tratament juridic diferențiat pentru persoana care nu este judecată în cauze diferite pentru infracțiunile care compun pluralitatea de infracțiuni, față de cea care este judecată în aceeași cauză pentru toate aceste infracțiuni.

6. În ceea ce privește natura juridică a concursului de infracțiuni, susține că instanța de contencios constituțional a asimilat situația pluralității de infracțiuni cu cea a unei infracțiuni cu durată de consumare. Apreciază că natura juridică a pluralității de infracțiuni este diferită, contopirea nereprezentând o sancțiune pentru o unitate de infracțiune, ci trebuind să aibă ca scop prevenirea săvârșirii de infracțiuni și educarea infractorului. Pedeapsa rezultantă în cazul pluralității de infracțiuni este o pedeapsă pentru toată activitatea infracțională, indiferent de pedeapsa de bază și indiferent cum se calculează sporul. Când activitatea infracțională este desfășurată sub imperiul mai multor legi se ajunge la aplicarea unei *lex tertia*, însă legiuitorul este cel ce trebuie să stabilească modalitatea de aplicare a celei de a treia legi. În aceste condiții, apreciază că legiuitorul era obligat să adopte dispoziții prin care să permită ultraactivitatea și retroactivitatea legii penale mai favorabile. Principiul legalității incriminării și pedepsei este strâns legat de principiul previzibilității legii, acestea impunând obligativitatea existenței unei legi care să stabilească consecințele penale în cazul săvârșirii unei infracțiuni. În final, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

7. Reprezentanta Ministerului Public, în ceea ce privește Dosarul nr. 2.133D/2019, apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, neavând legătură cu soluționarea cauzei. În continuare, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale, în special Decizia nr. 822 din 3 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 127 din 18 februarie 2016, și Decizia nr. 337 din 24 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 23 august 2016, apreciază că se impune respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziilor mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

8. Prin Decizia penală nr. 148 din 27 mai 2019 (îndreptată prin Încheierea din 16 septembrie 2019), pronunțată în

Dosarul nr. 1.085/1/2019, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători — penal 1 a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal**, excepție ridicată de Ciprian Nistor. Curtea a fost sesizată ca urmare a admiterii recursului și desființării, în parte, a încheierii penale recurate prin care s-a respins, ca inadmisibilă, cererea de sesizare a Curții Constituționale.

9. Prin Încheierea nr. 252/RC din 20 iunie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 2.674/176/2017, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal**, excepție ridicată de Gabriel Antoniu Bakai.

10. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia fac referire la principiul legalității incriminării și pedepsei, care presupune ca orice normă penală, pe lângă existența sa formală, să fie accesibilă și previzibilă. Gradul de previzibilitate al legii trebuie apreciat în lumina cunoștințelor juridice ale unui om obișnuit, cu excepția situației în care legea privește anumite domenii profesionale speciale. Invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții Constituționale referitoare la respectarea principiului *nulla crimen sine lege, nulla poena sine lege* în măsura în care legiuitorul a adoptat norme care nu pot fi considerate previzibile. Așa fiind, apreciază că art. 10 din Legea nr. 187/2012 este lipsit de previzibilitate, raportat la faptele care au fost comise anterior intrării în vigoare a acestei legi, la acest moment inculpatul neavând cum să prevadă că pedeapsa ce-îi va fi aplicată va fi calculată potrivit art. 39 din noul Cod penal. În continuare, invocă jurisprudența Curții Constituționale referitoare la principiul egalității, apreciind că prin aplicarea art. 10 din Legea nr. 187/2012 se creează o situație vădit defavorabilă și discriminatorie, care nu are la bază nicio justificare obiectivă.

11. Apreciază că, în toate cazurile, tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni prevăzut de noul Cod penal este mai drastic decât cel prevăzut de legea veche. Prin urmare, în situația în care una dintre infracțiunile componente a fost comisă sub imperiul legii vechi, iar cealaltă după intrarea în vigoare a legii noi, în momentul aplicării tratamentului sancționator al pluralității de infracțiuni, în mod implicit, sancțiunea globală care se va aplica va reprezenta o pedeapsă aplicată inclusiv pentru infracțiunea săvârșită sub legea veche. Cu privire la nerespectarea principiului proporționalității prevăzut de art. 53 alin. (2) din Constituție, autorul excepției arată că proporționalitatea este un principiu constituțional afirmat și de jurisprudența constantă a Curții Constituționale, care a stabilit că este necesar ca legislativul să instituie criterii obiective care să reflecte exigențele principiului proporționalității.

12. Așa fiind, apreciază că noul Cod penal își propune să instituie un sistem represiv preventiv, într-un stat de drept întinderea și intensitatea represivității penale trebuind să rămână în limite determinate, în primul rând, prin raportare la importanța valorii sociale lezate pentru cei care înfrâng pentru prima oară legea penală, urmând să crească progresiv pentru cei care comit mai multe infracțiuni înainte de a fi definitiv condamnați și cu atât mai mult pentru cei aflați în stare de recidivă.

13. Prin urmare, dacă vechiul Cod penal conținea limite exagerat de mari de pedepse, noul Cod penal instituie o atenuare în acest sens, promovând însă un tratament sancționator al pluralității de infracțiuni mult mai drastic decât cel aplicabil în trecut. Prin aplicarea textului de lege criticat se ajunge în prezent să se aplice niște pedepse în limite exagerat

de mari, astfel cum a recunoscut chiar noul legiuitor în expunerea de motive, iar acele sancțiuni excesive sunt contopite potrivit sistemului sancționator prevăzut de legea nouă, care este vădit prea drastic și disproporționat raportat la pedepsele aplicate.

14. În final arată că, din moment ce tocmai legiuitorul a apreciat pedepsele prevăzute de legea veche ca fiind prea mari și disproporționate, este evident că ne aflăm în prezența unei necorelări cu dispozițiile tranzitorii. Cu alte cuvinte, intenția legiuitorului nu a fost niciun moment de a cumula sistemul punitiv al vechii legi cu cel preventiv al noii legii, pentru a se ajunge astfel la situații de pedepse vădit disproporționate.

15. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători — penal 1 și Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că prin art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal a fost consacrată soluția potrivit căreia tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni se aplică potrivit legii noi când cel puțin una dintre infracțiuni a fost comisă sub legea nouă, chiar dacă pentru celelalte infracțiuni pedeapsa a fost stabilită potrivit legii vechi, mai favorabile.

16. Cu alte cuvinte, dacă cel puțin una dintre infracțiunile concurente a fost comisă după intrarea în vigoare a noului Cod penal, se va aplica legea penală mai favorabilă numai la individualizarea pedepsei pentru infracțiunile comise sub legea veche, iar tratamentul sancționator al concursului va fi, în mod obligatoriu, cel prevăzut de noul Cod penal, chiar dacă este mai sever, deoarece sub imperiul acestuia s-a desăvârșit configurația concursului.

17. Se apreciază că este pe deplin justificată opțiunea legiuitorului de a reglementa tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni când cel puțin una dintre infracțiunile din structura pluralității a fost comisă sub legea nouă, situație în care urmează să se aplice pedeapsa rezultantă potrivit legii noi — ce reflectă interesele apărării sociale la acel moment — sub incidența căreia s-a definitivat concursul de infracțiuni. Astfel, dacă în structura concursului de infracțiuni intră fapte comise și anterior și ulterior datei de 1 februarie 2014, se va proceda la stabilirea legii penale mai favorabile raportat la infracțiunile comise anterior intrării în vigoare a noului Cod penal, iar, ulterior, la stabilirea tratamentului sancționator al concursului de infracțiuni, instituție juridică autonomă, se va avea în vedere art. 10 din Legea nr. 187/2012, în sensul sancționării concursului potrivit legii penale noi, respectiv potrivit legii sub care s-a definitivat concursul real de infracțiuni. Așa încât, dacă una dintre infracțiunile concurente a fost săvârșită anterior intrării în vigoare a noului Cod penal, iar cealaltă după această dată, nu se poate afirma că se creează inculpatului o situație mai grea, deoarece era previzibil, în sensul art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, că, dacă va fi găsit vinovat pentru noua infracțiune, inculpatului i se va aplica sporul prevăzut de art. 39 din noul Cod penal.

18. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

19. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului autorilor

excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

20. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

21. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012, cu următorul conținut: „*Tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni se aplică potrivit legii noi atunci când cel puțin una dintre infracțiunile din structura pluralității a fost comisă sub legea nouă, chiar dacă pentru celelalte infracțiuni pedeapsa a fost stabilită potrivit legii vechi, mai favorabilă.*”

22. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că textul criticat contravine prevederilor constituționale cuprinse în art. 15 referitor la neretroactivitatea legii, art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi, art. 20 alin. (2) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și art. 53 alin. (2) referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale.

23. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile art. 10 din Legea nr. 187/2012 au mai fost supuse controlului de constituționalitate, față de critici similare. Astfel, prin numeroase decizii, de exemplu, Decizia nr. 210 din 12 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 13 iunie 2016, Decizia nr. 822 din 3 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 127 din 18 februarie 2016, Decizia nr. 337 din 24 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 23 august 2016, sau Decizia nr. 780 din 5 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 191 din 1 martie 2018, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate, reținând că, în baza dispozițiilor criticate, tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni se aplică potrivit legii noi atunci când cel puțin una dintre infracțiunile din structura pluralității a fost comisă sub legea nouă, chiar dacă pentru celelalte infracțiuni pedeapsa a fost stabilită potrivit legii vechi, mai favorabile. Cu alte cuvinte, dacă cel puțin una dintre infracțiunile concurente a fost comisă după intrarea în vigoare a noului Cod penal, se va aplica legea penală mai favorabilă numai la individualizarea pedepsei pentru infracțiunile comise sub legea veche, iar tratamentul sancționator al concursului va fi, în mod obligatoriu, cel prevăzut de noul Cod penal, chiar dacă este mai sever, deoarece sub imperiul acestuia s-a desăvârșit configurația concursului. Prin reglementarea art. 10 din Legea nr. 187/2012 legiuitorul a urmărit să evite controversele doctrinare apărute în momentul intrării în vigoare a Codului penal din 1969, așa încât a consacrat explicit soluția majoritară conturată în practica acelei perioade, conform căreia tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni se aplică potrivit legii noi atunci când cel puțin una dintre infracțiunile din structura pluralității a fost comisă sub legea nouă, chiar dacă pentru celelalte infracțiuni pedeapsa a fost stabilită potrivit legii vechi, mai favorabile. Din interpretarea *per a contrario* a dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 187/2012 ar rezulta că tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni s-ar putea aplica potrivit Codului penal din 1969 sau noului Cod penal atunci când toate infracțiunile din structura pluralității au fost comise sub imperiul Codului penal din 1969. Cu alte cuvinte, s-ar putea susține că dispozițiile art. 10 din Legea nr. 187/2012 consacră, implicit, teza aplicării legii penale mai favorabile în

funcție de instituții autonome. În această ipoteză, jurisprudența apărută după intrarea în vigoare a noului Cod penal a fost majoritară în a considera concursul de infracțiuni ca fiind o instituție autonomă. Legea penală mai favorabilă se determină prin raportare la fiecare instituție care se aplică în mod autonom, astfel că, dacă încadrarea faptei s-a făcut după una dintre legi, care este mai favorabilă, aceasta nu exclude aplicarea dispozițiilor din cealaltă lege cu privire la recidivă sau la concursul de infracțiuni, dacă acestea sunt mai favorabile. S-a arătat că, de pildă, concursul de infracțiuni face parte dintre acele instituții juridico-penale (ca și prescripția, suspendarea executării pedepsei etc.) ale căror reguli se aplică, în cazul succesiunii de legi penale în timp, în mod autonom, independent de încadrarea juridică a faptelor după legea nouă sau după cea anterioară.

24. Curtea a reținut că, aparent, art. 10 din Legea nr. 187/2012 instituie, prin voința legiuitorului, o *lex tertia*, permițând, în privința tratamentului sancționator al pluralității de infracțiuni, aplicarea unei alte legi decât cele aplicate pentru majoritatea infracțiunilor componente ale pluralității. Curtea a constatat însă că art. 10 din Legea nr. 187/2012 reglementează tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni care și-a desăvârșit configurația prin comiterea ultimei infracțiuni sub legea nouă, așa încât pedeapsa rezultantă urmează să se aplice potrivit principiului „legii mai conforme cu interesele apărării sociale”, care este legea nouă. Stabilirea limitelor apărării sociale este atributul exclusiv al legiuitorului, conform politicii penale a statului, potrivit rolului său constituțional de unică autoritate legiuitoare a țării, prevăzut la art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală. De altfel, în aplicarea pedepsei rezultante, în ipoteza reglementată de art. 10 din Legea nr. 187/2012, nu se poate reține existența unei succesiuni de legi penale, momentul în raport cu care se apreciază aplicarea legii penale în timp fiind cel al realizării integrale, al definitivării concursului real de infracțiuni. În aceste condiții este obligatorie aplicarea legii noi tratamentul sancționator al concursului de infracțiuni, așadar doar atunci când cel puțin una dintre infracțiunile concurente a fost săvârșită după intrarea în vigoare a noii legi, nefiind obligatorie aplicarea legii noi atunci când toate faptele sunt comise sub legea veche, dar judecarea lor are loc sub legea nouă, în această din urmă ipoteză urmând să se aplice cele statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 265 din 6 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 20 mai 2014. Prin săvârșirea unei infracțiuni și sub imperiul legii noi, inculpatul a înțeles să o încalce și pe aceasta, expunându-se consecințelor care derivă din acest fapt, așa încât aplicarea dispozițiilor legii noi în privința concursului, în ipoteza săvârșirii unei infracțiuni sub legea nouă, era previzibilă pentru inculpat. În aceste condiții este pe deplin justificată opțiunea legiuitorului de a reglementa tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni în mod diferit, după cum toate infracțiunile din structura pluralității au fost comise sub imperiul Codului penal din 1969, judecarea lor având loc sub legea nouă, situație tranzitorie în care aplicarea legii penale mai favorabile se va face potrivit Deciziei Curții nr. 265 din 6 mai 2014, ori cel puțin una dintre infracțiunile din structura pluralității a fost comisă sub legea nouă, în această din urmă ipoteză urmând a se aplica pedeapsa rezultantă potrivit legii noi — ce reflectă interesele apărării sociale la acel moment — sub incidența căreia s-a definitivat concursul de infracțiuni.

25. Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziilor mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ciprian Nistor în Dosarul nr. 1.085/1/2019 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători — penal 1 și de Gabriel Antoniu Bakai în Dosarul nr. 2.674/176/2017 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și constată că dispozițiile art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători — penal 1 și Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 8 iunie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 678

din 21 octombrie 2021

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a sintagmei
„hotărâri pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul”
din cuprinsul dispozițiilor art. 509 alin. (1) din Codul de procedură civilă**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 509 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Daniel Duță în Dosarul nr. 1.938/1/2017/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.747D/2018.

2. La apelul nominal răspunde autorul excepției. Se constată lipsa celorlalte părți. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autorului excepției, care solicită admiterea acesteia. În argumentarea neconstituționalității textului de lege criticat susține că sintagma „hotărâri pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul” din cuprinsul prevederilor art. 509 alin. (1) din Codul de procedură civilă încalcă principiul egalității în drepturi și îngreădește dreptul de acces liber la justiție. Arată că, în practică, această sintagmă este interpretată în mod subiectiv

de către judecători atunci când aceștia apreciază dacă o hotărâre evocă fondul sau nu. De aceea, susține că ar trebui înlăturată această condiție care reprezintă un formalism lipsit de obiectivitate, din cauza căruia cel care se consideră nedreptățit nu are posibilitatea de a exercita această cale de atac. Apreciază că cererea de revizuire ar trebui să poată fi exercitată de toți cetățenii, indiferent de evocarea sau nerevocarea fondului.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Precizează că reglementarea condițiilor de exercitare a căilor ordinare sau extraordinare de atac este atributul legiuitorului și, odată stabilite, acestea se aplică tuturor persoanelor care doresc să uzeze de căile de atac.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 4 octombrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 1.938/1/2017/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 509 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Daniel Duță într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de obligare a pârâtului Serviciul Român de Informații să emită anumite acte și să furnizeze anumite informații referitoare la raportul de serviciu al autorului excepției în cadrul acestei instituții.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că prin imposibilitatea de a obține revizuirea unei hotărâri care nu este pronunțată asupra fondului sau nu

evocă fondul se încalcă accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil. Reglementarea condiției evocării fondului, ca o condiție de admisibilitate a cererii de revizuire a unei hotărâri judecătorești, obstrucționează accesul liber la justiție, legiuitorul impunând o condiție procedurală de exercitare a acțiunii contrară dispozițiilor constituționale. Câtă vreme art. 21 din Constituție garantează dreptul oricărei persoane de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, nicio lege nu poate îngradi exercitarea acestui drept. În acest context, sintagma „*hotărâri pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul*” apare ca un formalism inacceptabil de rigid, de natură să afecteze grav efectivitatea exercitării căii de atac menționate și să restrângă nejustificat accesul liber la justiție. Prin excluderea de la posibilitatea revizuirii a hotărârilor rămase definitive, dar care nu vizează fondul, se ajunge la situația în care justițiabilul nu poate beneficia de un instrument eficient pentru protejarea drepturilor sale constituționale. Dispozițiile legale criticate contravin și principiului egalității în drepturi a cetățenilor, deoarece nu există niciun motiv obiectiv și rezonabil pentru ca de dispozițiile legale criticate să beneficieze doar o categorie de justițiabili în ceea ce privește declararea căii de atac a revizuirii, în funcție de împrejurarea că hotărârea definitivă pronunțată de instanță evocă sau nu fondul.

7. Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că textul de lege criticat nu contravine normelor constituționale și convenționale invocate.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 509 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut: „(1) *Revizuirea unei hotărâri pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul poate fi cerută dacă:*

1. *s-a pronunțat asupra unor lucruri care nu s-au cerut sau nu s-a pronunțat asupra unui lucru cerut ori s-a dat mai mult decât s-a cerut;*”.

12. Curtea constată că din motivarea excepției rezultă că autorul acesteia critică, sub aspectul constituționalității, doar sintagma „*hotărâri pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul*”, aceasta urmând să formeze obiect al controlului de constituționalitate.

13. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Legea fundamentală cuprinse în art. 16 — *Egalitatea în drepturi,*

art. 21 — *Accesul liber la justiție,* art. 24 — *Dreptul la apărare și art. 147 alin. (4) privind efectul general obligatoriu și numai pentru viitor al deciziilor Curții Constituționale, precum și celor ale art. 13 — Dreptul la un remediu efectiv* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că autorul acesteia susține, în esență, că se îngreudește dreptul de acces liber la justiție și se încalcă principiul egalității în drepturi prin reglementarea condiției ca hotărârile judecătorești împotriva cărora este introdusă calea de atac a revizuirii să fie pronunțate asupra fondului sau să evoce fondul.

15. Față de aceste critici, Curtea constată că, în jurisprudența sa, a statuat, în mod constant, că exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prevăzut de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe procedurale. De asemenea, Curtea a subliniat că Legea fundamentală nu cuprinde dispoziții referitoare la obligativitatea existenței tuturor căilor de atac, ci reglementează accesul general neîngrădit la justiție al tuturor persoanelor pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor lor legitime, precum și dreptul tuturor părților interesate de a exercita căile de atac prevăzute de lege (a se vedea, în acest sens, deciziile nr. 99 din 23 mai 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 21 august 2000, nr. 230 din 16 noiembrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 665 din 16 decembrie 2000, nr. 226 din 18 mai 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 7 iunie 2004, nr. 572 din 3 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.144 din 19 decembrie 2005, nr. 500 din 15 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 18 iulie 2012, sau nr. 967 din 20 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 18 decembrie 2012).

16. În materia revizuirii, în virtutea legitimării sale constituționale de a adopta norme de procedură, conferită de art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul a configurat modalitatea de exercitare a acesteia, permițând persoanelor interesate să solicite revizuirea hotărârilor judecătorești definitive pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul. Sub acest aspect, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 250 din 20 aprilie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 706 din 16 iulie 2021, paragraful 14, că revizuirea este o cale extraordinară de atac, de retractare, nedevolutivă, menită, în esență, să corecteze erorile de fapt. Aceasta a fost concepută pentru a fi utilizată în ceea ce privește hotărârile pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul, prin care judecătorul cauzei se pronunță asupra temeiniciei sau netemeiniciei pretențiilor formulate prin cererea de chemare în judecată, iar nu cu referire la cele prin care acțiunea introductivă de instanță este respinsă exclusiv pe considerente de procedură, prin soluționarea excepțiilor dirimante, al cărui scop este de a împiedica instanța să intre în cercetarea fondului, tocmai prin faptul că fac inutilă antamarea unor aspecte substanțiale privitoare la dreptul pretins de reclamant.

17. Revizuirea vizează, așadar, remedierea procesuală a erorilor de judecată care au condus la stabilirea greșită a situației de fapt prin hotărârea atacată. De aceea, categoriile de hotărâri care pot fi supuse revizuirii sunt reprezentate, în principal, de hotărârile judecătorești prin care instanțele judecătorești s-au pronunțat cu privire la caracterul fondat sau nefondat al cererii, și nu în baza unei excepții care, odată admisă, face de prisos analiza fondului. Cu titlu de excepție și

pentru motivele limitativ prevăzute de alin. (2) al art. 509 din Codul de procedură civilă, pot face obiect al revizuirii și hotărârile care nu evocă fondul (a se vedea Decizia nr. 718 din 5 noiembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 174 din 3 martie 2020, paragraful 18).

18. În jurisprudența Curții Constituționale s-a statuat în mod constant că accesul liber la justiție nu presupune dreptul de acces la toate structurile judecătorești — judecătorii, tribunale, curți de apel, Înalta Curte de Casație și Justiție — și nici la toate căile de atac prevăzute de lege — apel, recurs, contestație în anulare, revizuire. Mai mult, nicio dispoziție cuprinsă în Legea fundamentală nu instituie obligativitatea legiului de a garanta parcurgerea în fiecare cauză a tuturor gradelor de jurisdicție, ci, dimpotrivă, potrivit art. 129 din Constituție, căile de atac pot fi exercitate în condițiile legii (a se vedea, de exemplu, Decizia Plenului nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, deciziile nr. 622 din 26 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 593 din 28 august 2007, nr. 590 din 4 mai 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 364 din 3 iunie 2010, nr. 1.137 din 13 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 702 din 5 octombrie 2011, sau nr. 396 din 26 aprilie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 31 mai 2012).

19. Și Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că dreptul de acces la justiție nu este absolut; el poate presupune restricții, care sunt admise implicit, întrucât, prin chiar natura sa, este reglementat de către stat, iar statele se bucură de o anumită marjă de apreciere în acest sens (a se vedea, în acest sens, de exemplu, hotărârile din 28 mai 1985, 6 decembrie 2001, 26 ianuarie 2006 sau 17 ianuarie 2012, pronunțate în cauzele *Ashingdane împotriva Regatului Unit*, paragraful 57, *Yagtzilar și alții împotriva Greciei*, paragraful 26, *Lungoci împotriva României*, paragraful 36, sau *Stanev împotriva*

Bulgariei, paragraful 230). Sub acest aspect, este de reținut că nici Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu impune un anumit număr al gradelor de jurisdicție sau un anumit număr al căilor de atac, art. 13 din aceasta consacrand numai dreptul persoanei la un recurs efectiv în fața unei instanțe naționale, deci posibilitatea de a accede la un grad de jurisdicție. Doar în materie penală este impusă, prin prevederile art. 2 din Protocolul nr. 7 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, reglementarea în legislațiile naționale a unui dublu grad de jurisdicție. Din această perspectivă, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, de altfel, în jurisprudența sa, cu titlu general, că statele nu sunt obligate să stabilească un anumit număr al căilor de atac, cu excepția celui de-al doilea grad de jurisdicție în materie penală, neexistând obligativitatea extinderii acestui din urmă principiu și în materie civilă.

20. Referitor la pretinsa diferență de tratament juridic invocată de autorul excepției, Curtea a reținut că nu este contrară principiului egalității instituirea unor reguli speciale, inclusiv în ceea ce privește căile de atac, cât timp ele asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor (a se vedea, în acest sens, de exemplu, deciziile nr. 20 din 2 februarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 18 februarie 2000, sau nr. 1.541 din 25 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 30 din 13 ianuarie 2011). Or, această condiție este îndeplinită de reglementarea cuprinsă în textul de lege criticat, toate persoanele interesate având posibilitatea de a formula calea de atac a revizuirii împotriva hotărârilor pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul, atâta vreme cât este incident unul dintre cazurile de revizuire enumerate de art. 509 din Codul de procedură civilă.

21. Cele statuate în jurisprudența citată își mențin valabilitatea și în cauza de față.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Daniel Duță în Dosarul nr. 1.938/1/2017/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că sintagma „*hotărâri pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul*” din cuprinsul dispozițiilor art. 509 alin. (1) din Codul de procedură civilă este constituțională în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 octombrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ pentru modificarea anexei nr. 6 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu

Luând în considerare faptul că, potrivit art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, „Fondul pentru mediu este un instrument economico-financiar destinat susținerii și realizării proiectelor și programelor pentru protecția mediului și pentru atingerea obiectivelor Uniunii Europene în domeniul mediului și schimbărilor climatice, în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare”, în vederea atingerii nivelului de pregătire pentru reutilizare și reciclare a deșeurilor municipale de minimum 55% din greutatea acestora, astfel cum este prevăzut în Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive, transpusă în dreptul intern prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2021 privind regimul deșeurilor,

având în vedere că România, în calitate de stat membru al Uniunii Europene, trebuie să organizeze colectarea separată a fracțiunilor de deșeuri periculoase care provin din gospodării și să raporteze greutatea deșeurilor municipale generate și pregătite pentru reutilizare sau reciclate într-un an calendaristic, concomitent cu instituirea unui sistem eficace de control al calității și de trasabilitate a deșeurilor municipale,

ca urmare a faptului că, în considerarea politicilor de gestionare a deșeurilor promovate la nivel european prin care se urmărește reducerea consumului de resurse și aplicarea ierarhiei deșeurilor, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, s-a reglementat contribuția prevăzută la art. 9 alin. (1) lit. p), în scopul reducerii la minimum a efectelor negative ale generării și gestionării deșeurilor asupra sănătății populației și asupra mediului, concomitent cu atingerea obiectivelor asumate de România în domeniul gestionării deșeurilor,

având în vedere necesitatea corelării obiectivelor aferente contribuției prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. p) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, cu obiectivele de gestionare a deșeurilor municipale stabilite prin Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive,

pentru a asigura cadrul legal necesar, prin reglementarea obiectivelor anuale de reducere a cantităților de deșeuri municipale eliminate prin depozitare, astfel cum sunt prevăzute în anexa nr. 6 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, la un nivel care să asigure continuarea aplicării măsurilor de conformare a contribuabililor potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2021 privind regimul deșeurilor, în vederea atingerii obiectivelor stabilite prin Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive,

întrucât efectul imediat al nepromovării prezentei ordonanțe de urgență ar conduce la imposibilitatea de aplicare a contribuției prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. p) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, ca efect al vidului legislativ generat de inexistența unor reglementări ale obiectivelor anuale de reducere a cantităților de deșeuri municipale eliminate prin depozitare, în funcție de care se calculează și se stabilește obligația datorată de unitățile administrativ-teritoriale la bugetul Fondului pentru mediu,

în contextul în care această obligație fiscală a fost legiferată în considerarea rolului coercitiv al instrumentului financiar reprezentat de Fondul pentru mediu, precum și ca soluție de implementare a unor modalități eficiente de impunere în sarcina unităților administrativ-teritoriale, de natură să stimuleze îndeplinirea obiectivelor anuale de pregătire pentru utilizare și reciclare a deșeurilor, statuate prin directivele Uniunii Europene, și să evite avansarea procedurii de infringement și de impunere a unor sancțiuni pecuniare de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene pentru nerespectarea obligațiilor de stat membru al Uniunii Europene,

luând în considerare faptul că, în absența reglementării obiectivelor corelative contribuției prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. p) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, s-ar anula eforturile depuse până în prezent în vederea stimulării colectării selective a deșeurilor municipale de către unitățile administrativ-teritoriale și direcționării acestora către industria de reciclare, efectul imediat al nereglementării fiind diminuarea considerabilă a activităților de conformare ale contribuabililor, iar cantități semnificative de deșeuri ar fi direcționate către depozite mai mult sau mai puțin conforme, în fapt anulându-se atât rolul coercitiv al instrumentului financiar reprezentat de Fondul pentru mediu, cât și finalitatea urmărită de legiuitor prin instituirea acestei obligații în sarcina unităților administrativ-teritoriale și responsabilizarea tuturor participanților la procesul de producere și gestionare a deșeurilor,

având în vedere că prevederile art. 11 din Directiva (UE) 2018/851 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Directivei 2008/98/CE privind deșeurile, transpuse în legislația națională în anul 2021, necesită un instrument de aplicare, sub riscul declanșării mecanismului de infringement cu asumarea costurilor aferente,

având în vedere necesitatea asigurării măsurilor și sistemelor de urmărire a fluxurilor de deșeuri municipale de la sortare până la reciclare,

având în vedere că România a decis amânarea cu până la cinci ani a termenelor stabilite pentru îndeplinirea obiectivelor prevăzute la art. 11 alin. (2) lit. (c)—(e) din Directiva (UE) 2018/851, amânare ce poate fi obținută doar dacă statul membru în cauză ia măsurile necesare pentru ca rata de pregătire pentru reutilizarea și reciclarea deșeurilor municipale să crească la minimum 55% până în 2025,

având în vedere că lipsa măsurilor necesare pentru ca rata de pregătire pentru reutilizarea și reciclarea deșeurilor municipale să crească la minimum 55% până în 2025, în condițiile deciziei de amânare, va conduce la declanșarea mecanismului de infringement cu asumarea costurilor aferente,

ținând cont de necesitatea asigurării atât a mecanismului de constrângere în vederea implementării politicilor de stimulare a reutilizării și reciclării deșeurilor municipale și asimilate, cât și a mecanismului de susținere a implementării principiilor „plătești cât arunci” și „poluatorul plătește”, în lipsa aplicării cărora există riscul ca implicarea la nivelul unităților administrativ-teritoriale să fie scăzută,

având în vedere că instrumentul economic stabilit la art. 9 alin. (1) lit. p) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, este singurul instrument de descurajare a creșterii cantităților de deșeuri municipale și asimilate eliminate prin depozitare,

întrucât aceste elemente vizează interesul public și constituie o situație de urgență și extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Anexa nr. 6 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.193 din 30 decembrie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta ordonanță de urgență.

Art. II. — Obiectivul anual aferent contribuției prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. p) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări

și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, se aplică începând cu anul 2022.

Art. III. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.193 din 30 decembrie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea acesteia prin lege, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
p. Viceprim-ministru,
Mihaela-Ioana Kaitor,
secretar de stat
Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Tánczos Barna
Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

București, 28 decembrie 2021.
Nr. 136.

ANEXĂ

(Anexa nr. 6 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005)

Obiectivul anual de reducere a cantităților de deșeuri municipale eliminate prin depozitare, prevăzut la art. 9 alin. (1) lit. p)

Obiectivul anual de reducere a cantităților de deșeuri municipale eliminate prin depozitare (procent)		
Total	din care:	
	Reciclare	Alte forme de valorificare
60%	minimum 50%	10%

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind stabilirea nivelului stocurilor minime și aprobarea modului de calcul al stocurilor de urgență pentru țiței și/sau produse petroliere a căror constituire revine titularilor obligațiilor de stocare în vederea menținerii acestora în anul 2022

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 alin. (1) din Legea nr. 85/2018 privind constituirea și menținerea unor rezerve minime de țiței și/sau produse petroliere,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Stocurile minime de țiței și/sau produse petroliere se constituie exclusiv sub formă de stocuri de urgență, cel mai târziu la data de 1 ianuarie 2022.

Art. 2. — Nivelul stocurilor de urgență care trebuie constituit și menținut, în condițiile art. 8 alin. (1) din Legea nr. 85/2018 privind

constituirea și menținerea unor rezerve minime de țiței și/sau produse petroliere, este de 1.481.250 tone echivalent petrol.

Art. 3. — Nominalizarea operatorilor economici care au obligația constituirii și menținerii stocurilor de urgență este prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 4. — Defalcarea nivelului stocurilor de urgență pe operatori economici, stabilit în condițiile art. 4 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 85/2018, este prevăzută în anexa nr. 2 și respectă ponderea minimă de o treime produse petroliere și de maximum două treimi țiței.

Art. 5. — Modul de transpunere a obligațiilor de constituire și menținere a stocurilor de țiței și/sau produse petroliere de către operatorii economici nominalizați în anexa nr. 1 este prevăzut în anexa nr. 3.

Art. 6. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Ministrul energiei,
Virgil-Daniel Popescu
Ministrul afacerilor externe,
Bogdan Lucian Aurescu

București, 28 decembrie 2021.
Nr. 1.291.

ANEXA Nr. 1

NOMINALIZAREA
operatorilor economici care au obligația constituirii și menținerii stocurilor de urgență
în anul 2022

Nr. crt.	Societate comercială
1	Societatea Comercială OMV PETROM — S.A. CUI: RO1590082
2	Societatea Comercială ROMPETROL RAFINARE — S.A. CUI: RO1860712
3	Societatea Comercială PETROTEL — LUKOIL — S.A. CUI: RO1350659
4	Societatea Comercială OSCAR DOWN STREAM — S.R.L. CUI: RO13991630
5	Societatea Comercială MOL ROMÂNIA PETROLEUM PRODUCTS — S.R.L. CUI: RO 7745470
6	Societatea Comercială AUTOGARA METROPOLI — S.R.L. CUI: RO 17666837
7	Societatea Comercială TINMAR ENERGY — S.A. CUI: RO 34620961
8	Societatea Comercială GLOBODYNE TRADE — S.R.L. CUI: RO 37887247
9	Societatea Comercială SOCAR PETROLEUM CUI: RO12546600
10	Societatea Comercială ALMATAR TRANS — S.R.L. CUI: RO 13573930
11	Societatea Comercială AVIAROM — S.A. CUI: RO 6789745

ANEXA Nr. 2

DEFALCAREA
nivelului stocurilor de urgență pe operatori economici

Nr. crt.	Societate comercială	Obligație de stocare (tep)
1	Societatea Comercială OMV PETROM — S.A. CUI: RO1590082	524.665
2	Societatea Comercială ROMPETROL RAFINARE — S.A. CUI: RO1860712	488.196
3	Societatea Comercială PETROTEL — LUKOIL — S.A. CUI: RO1350659	218.279
4	Societatea Comercială OSCAR DOWN STREAM — S.R.L. CUI: RO13991630	110.393
5	Societatea Comercială MOL ROMÂNIA PETROLEUM PRODUCTS — S.R.L. CUI: RO7745470	131.040

Nr. crt.	Societate comercială	Obligație de stocare (tep)
6	Societatea Comercială AUTOGARA METROPOLI — S.R.L. CUI: RO 17666837	4.290
7	Societatea Comercială TINMAR ENERGY — S.A. CUI: RO 34620961	2.221
8	Societatea Comercială GLOBODYNE TRADE — S.R.L. CUI: RO 37887247	797
9	Societatea Comercială SOCAR PETROLEUM CUI: RO12546600	637
10	Societatea Comercială ALMATAR TRANS — S.R.L. CUI: RO 13573930	508
11	Societatea Comercială AVIAROM — S.A. CUI: RO 6789745	224

ANEXA Nr. 3

**MODUL DE TRANSPUNERE
a obligațiilor de constituire și menținere a stocurilor de țiței
și/sau produse petroliere**

I. Determinarea stocului de urgență calculat (pentru 90 de zile de consum), exprimat în tep

Acest indicator se calculează după formula:

Stoc de urgență calculat = (Importuri nete primele 90 zile/2019 + Importuri nete ultimele 275 zile/2020)/
365*90

II. Determinarea structurii sortimentale a stocului de urgență calculat, exprimată în tep

Stocul de urgență trebuie să fie constituit din cel puțin 1/3 produse petroliere și cel mult 2/3 din țiței. Astfel, stocul de urgență are următoarea structură de bază:

Stoc minim de urgență de produse petroliere calculat = Stoc de urgență calculat * 1/3;

Stoc maxim de urgență de țiței calculat = Stoc de urgență calculat * 2/3.

III. Determinarea stocului de urgență calculat care îi revine fiecărui operator, exprimat în tep

Stoc de urgență calculat operator = Stoc de urgență calculat * Cota de piață operator (%)

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli
pe anul 2021 al Companiei Naționale „Unifarm” — S.A.,
aflată sub autoritatea Ministerului Sănătății**

Având în vedere prevederile Legii bugetului de stat pe anul 2021 nr. 15/2021, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 1 lit. c) și art. 4 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2021 al Companiei Naționale „Unifarm” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Sănătății, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Ministrul sănătății,

Alexandru Rafila

Ministrul muncii și solidarității sociale,

Marius-Constantin Budăi

Ministrul finanțelor,

Adrian Căciu

București, 28 decembrie 2021.
Nr. 1.292.

AUTORITATEA ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE/LOCALE
 Operatorul economic Compania Națională „UNIFARM” — S.A.
 Sediul/Adresa: București, str. Av. Sănătescu nr. 48, sectorul 1
 Cod unic de înregistrare RO11653560

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
 pe anul 2021**

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an 2021
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5)	1	76.348,00
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	75.476,00
		a) subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	0,00
		b) transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	0,00
	2	Venituri financiare	5	872,00
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.6=Rd.7+Rd.19)	6	318.675,00
	1	Cheletuieli de exploatare,(Rd.7=Rd.8+Rd.9+Rd.10+Rd.18) din care:	7	234.025,00
		A. cheltuieli cu bunuri și servicii	8	67.371,00
		B. cheltuieli cu impozite, taxe și vamantine asimilate	9	947,00
		C. Cheltuieli cu personalul,(Rd.10=Rd.11+Rd.14+Rd.16+Rd.17) din care:	10	7.850,00
		C0 Cheltuieli de natură salarială(Rd.11 =Rd.12+Rd.13)	11	5.963,00
		C1 ch. cu salariile	12	5.385,00
		C2 bonusuri	13	578,00
		C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	14	55,00
		cheltuieli cu plăți compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	15	55,00
		C4 Cheltuieli aferente contractului de mandat și a altor organe de conducere și control, comisii și comitete	16	1.608,00
		C5 Cheltuieli cu contribuțiile datorate de angajator	17	224,00
		D. alte cheltuieli de exploatare	18	157.857,00
	2	Cheletuieli financiare	19	84.650,00
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere) (Rd.20=Rd.1-Rd.6)	20	-242.327,00
IV	1	IMPOZIT PE PROFIT CURENT	21	0,00
	2	PROFITUL CONTABIL AMANAT	22	0,00
	3	VENITURI DIN IMPOZITUL PE PROFIT AMĂNAT	23	
	4	IMPOZITUL SPECIFIC UNOR ACTIVITĂȚI	24	0,00
	5	ALTE IMPOZITE NEPREZENTATE LA ELEMENTELE DE MAI SUS	25	0,00
V		PROFITUL/PIERDEREA NETĂ A PERIOADEI DE RAPORTARE (Rd. 26=Rd.20-Rd.21-Rd.22+Rd.23-Rd.24-Rd.25), din care:	26	-242.327,00
	1	Rezerve legale	27	0,00
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	28	0,00
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	29	0,00
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	30	0,00
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	31	0,00
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 27, 28, 29, 30, 31 (Rd. 32=Rd.26-(Rd.27 la Rd. 31)>= 0)	32	0,00
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	33	0,00
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local, în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	34	0,00
		a) - dividende convenite bugetului de stat	35	0,00
		b) - dividende convenite bugetului local	36	0,00
		c) - dividende convenite altor acționari	37	0,00
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.33 - Rd.34 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	38	0,00
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	39	0,00
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	40	0,00
		a) cheltuieli materiale	41	0,00
		b) cheltuieli cu salariile	42	0,00

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

0	1	2	3	4
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	43	0,00
	d)	cheltuieli cu reclama si publicitate	44	0,00
	e)	alte cheltuieli	45	0,00
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	46	2.675,00
	1	Alocații de la buget	47	0,00
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	48	0,00
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	49	551,00
X		DATE DE FUNDAMENTARE		
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	50	69
	2	Nr.mediu de salariați total	51	62
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială	52	8.014,78
	4	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială, recalculat cf. Legii anuale a bugetului de stat	53	8.014,78
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.51)	54	1.217,35
	6	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu recalculată cf. Legii anuale a bugetului de stat	55	1.217,35
	7	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	56	0,00
	8	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd. 57= (Rd.6/Rd.1)x1000)	57	4.173,98
	9	Plăți restante	58	1.173.400,00
	10	Creanțe restante	59	24.000,00

*) Rd.52 = Rd.151 din Anexa de fundamentare nr.2

***) Rd.53 = Rd.152 din Anexa de fundamentare nr.2

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind desființarea Spitalului Clinic Municipal „Dr. Gavril Curteanu” Oradea prin reorganizarea acestuia ca structură fără personalitate juridică în cadrul Spitalului Clinic Județean de Urgență Oradea

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 172 alin. (5) și (7) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă desființarea Spitalului Clinic Municipal „Dr. Gavril Curteanu” Oradea, unitate sanitară publică cu paturi, cu personalitate juridică, cu sediul în municipiul Oradea, str. Corneliu Coposu nr. 12, județul Bihor, aflat în subordinea Consiliului Local al Municipiului Oradea.

(2) Desființarea spitalului prevăzut la alin. (1) se realizează prin reorganizarea acestuia în structură fără personalitate juridică, în cadrul Spitalului Clinic Județean de Urgență Oradea, unitate sanitară publică cu paturi, cu personalitate juridică, cu sediul în municipiul Oradea, str. Gheorghe Doja nr. 65, județul Bihor, aflat în subordinea Consiliului Local al Municipiului Oradea, și funcționarea în continuare a structurii preluate, în spațiile actuale.

Art. 2. — Structura organizatorică a Spitalului Clinic Județean de Urgență Oradea rezultată în urma reorganizării prevăzute la art. 1 alin. (2) se aprobă prin act administrativ al conducătorului unității administrativ-teritoriale, cu avizul Ministerului Sănătății, potrivit prevederilor art. 172 alin. (7) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 3. — (1) Personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar care își desfășoară activitatea în cadrul unității sanitare prevăzute la art. 1 alin. (1) se preia de către Spitalul Clinic Județean de Urgență Oradea.

(2) Personalul tehnic, economic, administrativ și de întreținere care își desfășoară activitatea în cadrul unității sanitare prevăzute la art. 1 alin. (1) se preia de către Spitalul Clinic Județean de Urgență Oradea.

Art. 4. — (1) Spitalul Clinic Județean de Urgență Oradea preia prin protocol de predare-preluare, încheiat în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, patrimoniul Spitalului Clinic Municipal „Dr. Gavril Curteanu” Oradea, stabilit pe baza situațiilor financiare întocmite potrivit art. 28 alin. (1¹) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Protocolul de predare-preluare cuprinde și prevederile bugetare și execuția bugetară pe anul curent care se predă de Spitalul Clinic Municipal „Dr. Gavril Curteanu” Oradea la Spitalul Clinic Județean de Urgență Oradea.

Art. 5. — La data împlinirii termenului prevăzut la art. 2 se abrogă poziția nr. 3 de la rubrica „Județul Bihor” din anexa nr. 1

la Hotărârea Guvernului nr. 529/2010 pentru aprobarea menținerii managementului asistenței medicale la autoritățile administrației publice locale care au desfășurat faze-pilot, precum și a Listei unităților sanitare publice cu paturi pentru care se menține managementul asistenței medicale la autoritățile administrației publice locale și la Primăria Municipiului București

și a Listei unităților sanitare publice cu paturi pentru care se transferă managementul asistenței medicale către autoritățile administrației publice locale și către Primăria Municipiului București, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 385 din 10 iunie 2010, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
p. Viceprim-ministru,
Mihaela-Ioana Kaitor,
secretar de stat

Ministrul dezvoltării,
lucrărilor publice și administrației,
Cseke Attila-Zoltán
Ministrul sănătății,
Alexandru Rafila
Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

București, 28 decembrie 2021.
Nr. 1.293.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR
Nr. 1.582 din 27 decembrie 2021

MINISTERUL ENERGIEI
Nr. 1.337 din 27 decembrie 2021

MINISTERUL DEZVOLTĂRII,
LUCRĂRILOR PUBLICE
ȘI ADMINISTRAȚIEI
Nr. 1.986 din 27 decembrie 2021

ORDIN

pentru stabilirea procedurii privind acordarea subvenției prevăzute la art. III alin. (1) din Legea nr. 259/2021 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 118/2021 privind stabilirea unei scheme de compensare pentru consumul de energie electrică și gaze naturale pentru sezonul rece 2021—2022, precum și pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 27/1996 privind acordarea de facilități persoanelor care domiciliază sau lucrează în unele localități din Munții Apuseni și în Rezervația Biosferei „Delta Dunării”

Având în vedere dispozițiile art. III alin. (2) din Legea nr. 259/2021 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 118/2021 privind stabilirea unei scheme de compensare pentru consumul de energie electrică și gaze naturale pentru sezonul rece 2021—2022, precum și pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 27/1996 privind acordarea de facilități persoanelor care domiciliază sau lucrează în unele localități din Munții Apuseni și în Rezervația Biosferei „Delta Dunării”, cu completările ulterioare, luând în considerare prevederile art. 6 alin. (1) și ale art. 12 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 212/2020 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări prin Legea nr. 109/2021,

În temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 316/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Energiei, cu modificările ulterioare, precum și al prevederilor art. 12 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 477/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației,

ministrul finanțelor, ministrul energiei și ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației emit următorul ordin:

Art. 1. — În scopul acoperirii creșterii prețului gigacaloriei se alocă sume sub formă de subvenție bugetelor unităților administrativ-teritoriale la nivelul cărora sunt în funcțiune sisteme de alimentare centralizată cu energie termică, cu respectarea prezentei proceduri.

Art. 2. — Beneficiarii sunt bugetele locale ale unităților administrativ-teritoriale, iar sumele alocate potrivit art. 1 vizează acoperirea costurilor legate de achiziția gazelor naturale destinate producerii de energie termică în perioada 1 noiembrie 2021—31 martie 2022.

Art. 3. — Valoarea subvenției se determină astfel:

$$V_s \text{ (lei)} = C_{gn} \text{ (KWh)} \times \frac{P.a. \text{ (lei/KWh)} - 0,250 \text{ (lei/KWh)}}{2}$$

$$V_s = C_{gn} \times (P.a. \text{ lei/KWh} - 0,250 \text{ lei/KWh})/2,$$

unde:

V_s — valoarea subvenției;

C_{gn} — cantitatea de gaze naturale evidențiată în facturile fiscale;

$P.a.$ — preț de achiziție gaze naturale, fără TVA, potrivit contractului de furnizare de gaze naturale;

$0,250 \text{ lei/KWh}$ — preț plafonat al gazelor naturale.

Art. 4. — În termen de 5 zile calendaristice de la data emiterii facturilor de gaze naturale, unitățile administrativ-teritoriale transmit, sub semnătura primarului, la Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației cererea, al cărei model este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin, însoțită de următoarele documente justificative:

a) extras în copie din contractul de furnizare de gaze naturale, din care să rezulte părțile contractante, durata contractului, cantitatea contractantă și prețul gazelor naturale, certificate conform cu originalul;

b) copie facturi fiscale gaze naturale, certificate conform cu originalul.

Art. 5. — La nivelul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, în termen de 10 zile calendaristice de la data depunerii documentelor justificative, în baza înscrisurilor transmise de unitățile administrativ-teritoriale se realizează situația centralizatoare a sumelor necesare acoperirii lunare a subvenției și se promovează proiectul de ordin privind repartizarea sumelor către bugetele unităților administrativ-teritoriale.

Art. 6. — Primăriile transferă sumele producătorilor de energie termică în maximum 3 zile de la data înregistrării sumelor în conturile de venituri ale bugetelor locale.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

p. Ministrul energiei,
Dan-Dragoș Drăgan,
secretar de stat

Ministrul dezvoltării,
lucrărilor publice și administrației,
Cseke Attila Zoltán

ANEXĂ

C E R E R E

pentru acordarea subvenției conform art. III alin. (1) din Legea nr. 259/2021

Subsemnatul(a), ..., în calitate de primar, reprezentant legal al UAT ....., județul ....., cunoscând prevederile art. 292 din Codul penal cu privire la falsul în declarații, formulez prezenta:

Cerere de acordare a subvenției, în temeiul art. III alin. (1) din Legea nr. 259/2021 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 118/2021 privind stabilirea unei scheme de compensare pentru consumul de energie electrică și gaze naturale pentru sezonul rece 2021—2022, precum și pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 27/1996 privind acordarea de facilități persoanelor care domiciliază sau lucrează în unele localități din Munții Apuseni și în Rezervația Biosferei „Delta Dunării”, cu completările ulterioare.

Valoarea subvenției solicitate (lei), potrivit anexei* =

Declar, de asemenea, că informațiile și declarațiile făcute sunt complete, corecte și conforme cu realitatea.

Data:

.....

Semnătură primar:

.....

* În situația în care la nivelul unei unități administrativ-teritoriale sunt încheiate mai multe contracte de furnizare gaze naturale se vor prezenta:
— anexa corespunzătoare fiecărui contract;
— situația centralizatoare.

UAT .....

Perioada de consum gaze naturale: .....

Denumirea operatorului furnizor de gaze naturale: .....

Denumirea operatorului producător de energie termică: .....

Nr./data contractului de furnizare gaze:

Nr. crt.	Nr. factură	Cantitatea de gaze naturale facturată pentru perioada de consum			Preț achiziție al gazelor naturale (lei/KWh)	Subvenția unitară (lei/KWh)	Valoarea subvenției solicitate (lei)
		TOTAL, din care:	pentru producerea de energie termică (kWh)	pentru producerea de energie electrică (kWh)			
	(0)	(1)	(2)	(3)	(4)	(5) = [(4) - 0,250]/2	(6) = (2) x (5)
1.							
2.							
3.							
n							
	TOTAL						

Primar,

.....

★

RECTIFICĂRI

În cuprinsul Deciziei prim-ministrului nr. 579/2021 privind exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Daniela Mihaela Cămărășan a funcției publice temporar vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Afacerilor Externe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.189 din 15 decembrie 2021, se face următoarea rectificare:

— la articolul unic, în loc de: „*ministru consilier*” se va citi: „*ministru plenipotențiar*”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

